

Ἀριθ. 3

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως\*

Ἀποφασίς τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν δύο περαμάτων σταλέντων παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορείων Σποράδων.

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1493 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἣς γνωστοποιεῖ, ὅτι διὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορείων Σποράδων κατεσχέθησαν δύο περάματα ἀποσυρμένα εἰς τὴν ξηρὰν τῆς Ζαγοράς καὶ ὑποτιθέμενα κτήματα τῶν ἀδελφῶν Καλαμιδαίων καὶ τοῦ Τόλιου,

Θεωρήσασα τὸν μετὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς Γραμματείας διευθυνθέντα κατάλογον τῶν εἰς τὰ περάματα εὑρεθέντων ἐπιπλῶν,

Προσκαλέσασα ἓνα τῶν ἀδελφῶν Καλαμιδαίων (παριστανομένων κτητόρων τοῦ ἐνὸς τῶν ρηθέντων περαμάτων) ὀνομαζόμενον Ἀποστόλην, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ἐκ τῆς νήσου ταύτης,

Ἀφοῦ ἐπαρουσιάσθη ὁ ρηθεὶς Ἀποστόλης καὶ ὑποβληθεὶς εἰς ἐρωταπόκρισιν, ἐξέθεσεν ὅτι ἐν τῶν ἐνταῦθα κομισθέντων δύο πλοιαρίων ἀνῆκε μὲν εἰς τὴν οἰκογένειάν των, τὸ εἶχε χαρίσει ὅμως μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων εἰς τινὰ Μητρον Μπασδέκην, ὅστις ἤδη ἀπέθανε, καὶ ὅτι δὲν ἔχουν ἐπὶ τοῦ πλοιαρίου καμμίαν κυριότητα οὔτ' αὐτὸς οὔτ' οἱ ἀδελφοί του,

Προσκαλέσασα τοὺς Καλαμιδαίους ἀδελφούς τοῦ ἐρωταποκριθέντος διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν ἐὰν ἔχουν δίκαιον ἐπὶ τοῦ περάματος· διευθυνθείσης τῆς προσκλήσεως αὐτῆς τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1828 διὰ τοῦ Στρατηγοῦ τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐλληνικοῦ στρατοπέδου χάριν ἐκτελέσεως,

Ἀναγνώσασα τὴν γνωστοποίησιν τῆς παραλαβῆς τῆς προσκλήσεως,

Προσκαλέσασα τὸν Νικόλαον Ἀργύρη, πράκτορα καὶ σύντροφον τοῦ Τόλιου, ὅστις ὑποβληθεὶς εἰς ἐρωταπόκρισιν διεβεβαίωσε καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ Τόλιος δὲν ἔχει καμμίαν κυριότητα ἐπὶ τοῦ περάματος, διότι τὸ εἶχε χαρίσει εἰς ἓνα στρατιωτικὸν ὑπάλληλόν του, ὅστις ἤδη ἀπέθανε,

Προσκαλέσασα ὁμοίως τὸν ρηθέντα Τόλιον νὰ γνωστοποιήσῃ ἐὰν ἔχῃ δίκαιον ἐπὶ τοῦ περάματος διὰ προσκλήσεως τῆς 30ῆς Αὐγούστου, διευθυνθείσης διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατάρχου χάριν ἐκτελέσεως,

Ἀναγνώσασα τὴν γνωστοποίησιν τῆς παραλαβῆς τῆς προσκλήσεως,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι τὰ διαληφθέντα δύο περάματα κατεσχέθησαν εἰς γῆν ἐχθρικήν.

2ον) Ὅτι κανεὶς Ἕλλην δὲν τὰ δι´χυρίζεται πιθανῶς διὰ κτῆμά του, φοβούμενος μὴν ὑποχρεωθῇ νὰ ἀποδώσῃ εὐθύνην διὰ πειρατικὸν πρᾶγμα. Ἐπομένως

Ἀποφασίζει:

1ον) Τὰ δύο πλοιάρια μ' ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα ἐπιπλά δημεύονται.

\* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 124.



2ον) Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλουν κοινωθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην τρίτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 4

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως\*

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἰονίας βάρκας «Ἀ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», τοῦ πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου, κατασχεθείσης παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου.

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῆς 14ης Μαΐου 1828 τοῦ κατασχετοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου, πλοιάρχου τοῦ ἐλληνικοῦ βρικίου «Τ ι μ ο λ έ ο ν τ ο ς», διὰ τῆς ὁποίας παριστάνει ὅτι ὁ Γαλάνης Γαλάνου, Ζακύνθιος πλοίαρχος τοῦ ἰονικοῦ πλοίου «Ἀ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», ὑπῆγεν εἰς ἀποκλεισμένον τόπον μ' ὅλον ὅτι εἶχε προειδοποιηθῇ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅτι ἐπομένως ἐπιάσθη ἀπὸ τὴν διωρισμένην φυλακὴν καὶ ὠδηγήθη εἰς Μεσολόγγι πρὸς τὸν ἀποκλειστήν,

Θεωρήσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ κατασχεθέντος πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου γενομένην ἐνώπιον τοῦ κατασχετοῦ τὴν 10ην Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὰ ἔγγραφα τοῦ κατασχεθέντος ἰονικοῦ πλοίου «Ἀ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς»,

Θεωρήσασα τὰ ἔγγραφα τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἰδιοκτησία τοῦ πλοιάρχου,

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσίν του ἀπὸ Κορφοῦς εἰς Ζάκυνθον,

Θεωρήσασα τὰς ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου καὶ τοῦ Νικολάου

\* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 124.